

२र्धो बोध्यते । एवमन्यत् ॥ \* ॥ लक्षणाङ्गना-  
माह ।

“लक्ष्मोपास्यते यस्य जने तत्तु प्रयोजनम् ।  
यथा प्रयास्यते सा स्यादाङ्गना लक्षणाश्रया ॥”  
गङ्गायां घोष इत्यादौ जलमयादर्थबोधनादभि-  
धायां विरतायां तटाद्यर्थबोधनाच्च लक्षणायां  
विरतायां यथा शीतलपावनत्वाद्यतिशयादि-  
र्बोध्यते सा लक्षणाङ्गना व्यञ्जना ॥ \* ॥ एवं  
शब्दो व्यञ्जनासुक्ता आर्थो व्यञ्जनामाह ।  
“वक्तृबोध्यवाक्यानामन्यसन्निधिविधायोः ।  
प्रस्तावकालदेशानां काकोचोटादिकस्य च ।  
वैशिष्ट्यादन्यमर्थं या बोधयेत् सार्धसम्भवा ॥”  
व्यञ्जना इति संबध्यते । तत्र वक्तृवाक्यप्रस्ताव-  
देशकालवैशिष्ट्ये यथा मम ।

“कालो मधुः कुपित एष च पुण्यधन्वा  
धीरा वदन्ति रतिखेदहराः समीराः ।  
केलौवनीयमपि वज्रलकुलमञ्जु-  
दूरे पतिः कथय किं करणीयमद्य ॥”  
अत्र एतं देशं प्रति शीघ्रं प्रच्छन्नकासुकस्यया  
प्रेष्यतामिति सखीं प्रति कवाचित् द्योत्यते ॥ \* ॥  
बोध्यवावैशिष्ट्ये यथा,—  
“निःशेषयुतचन्दनं स्तनतटं निर्मृष्टरागोऽधरो  
नेत्रे दूरमनज्जने पुलकिता तन्वी तवेयं तनुः ।  
मिथ्यावादिनि दूति वाग्वजनस्याज्ञातपीडा-  
गमे  
वार्षोऽस्मादुमितो गताधि न पुनस्तस्याधमस्या-  
निकम् ॥”

अत्र तदन्तिकमेव गतासीति विपरीतलक्षणाया  
लक्षं तस्य च रन्तुमिति वाङ्मं प्रतिपाद्य दूती-  
वैशिष्ट्याद्बोध्यते ॥ \* ॥ अन्यसन्निधिवैशिष्ट्ये  
यथा,—

“उच्च निचल निपुण्यन्ताभिनिगी पतन्नि रेहद  
बलाभा ।

निम्नल मरगच्च भाव्यच्च परिट्टिष्या संख  
सुतिव ॥”

अत्र बलाकाया निपुण्यत्वेन निचलत्वं तेनास्य  
देशस्य विजनत्वमतः सङ्केतस्यानमेतदिति  
कयापि सन्निहितप्रच्छन्नकासुकं द्योत्यते ।  
अनेव स्थाननिर्जनत्वरूपव्यञ्जाधैवैशिष्ट्यं प्रयो-  
जनम् ।

“भिन्नकच्छन्निर्धारेः काङ्कुरितभिधीयते ॥”  
इत्युक्तप्रकारायाः काकोर्भेदा आकारादिभ्यो  
ज्ञातयाः ॥ \* ॥ एतद्वैशिष्ट्ये यथा,—

“गुरुपरतन्त्रतया वत  
दूरतरं देशस्यतो गन्तुम् ।  
अलङ्कलकोकिलजलिते  
नेत्यति सखि ! सुरभिचमयेऽधौ ॥”

अत्र नेत्यतीत्यपि तर्हि एवमेव इति काङ्का  
व्यन्यते ॥ \* ॥ चेष्टावैशिष्ट्ये यथा,—  
“सङ्केतकालमनसं विटं ज्ञात्वा विदग्धया ।  
चसन्नेत्रापिताकृतं लीलापद्यं निमीलितम् ॥”  
अत्र सन्त्या सङ्केतकाल इति पद्यनिमीलनादि-

चेष्टया कयाचित् द्योत्यते । एवं वक्तादीनां  
यत्नसमस्तानां वैशिष्ट्यं बोध्यम् ॥ \* ॥

“त्रैविध्यादियमर्थानां प्रत्येकं त्रिविधा मता ॥”  
अर्थानां वाच्यलक्ष्यव्यञ्जनेन त्रिरूपतया सर्वत्र  
व्यप्यनन्तरात्ता व्यञ्जनाविविधाः । तत्र वाचा-  
र्थस्य व्यञ्जना यथा । कालो मधुरिवादि ।  
लक्ष्यार्थस्य यथा । निःशेषयुतचन्दनमिवादि ।  
व्यञ्जार्थस्य यथा । उच्च निचल इत्यादि ॥ \* ॥  
प्रकृतिप्रत्ययादिव्यञ्जनानु प्रपञ्चयिष्यते ।  
“शब्दबोध्यो यन्त्रार्थः शब्दोऽप्यर्थान्तराश्रयः ।  
एकस्य व्यञ्जकत्वे तदस्य सहकारिता ॥”  
यतः शब्दो व्यञ्जकत्वेऽर्थान्तरमपेक्ष्यते । अर्थो-  
ऽपि शब्दं तदेकस्य व्यञ्जकत्वेऽस्य सहकारि-  
त्वमवश्यमङ्गीकरणीयम् ।

“अभिधादिचयोपाधिर्वैशिष्ट्याज्जिविधो मतः ।  
शब्दोऽपि वाचकस्तद्वल्लक्षको व्यञ्जकस्तथा ॥”  
अभिधेयाधिको वाचकः । लक्ष्योपाधिको  
लक्षकः । व्यञ्जोपाधिको व्यञ्जकः । किञ्च ।  
“तात्पर्याख्या इतिमाहुः पदार्थान्वयबोधने ।  
तात्पर्यार्थं तदर्थं वाच्यं तद्वोधकं परे ॥”  
अभिप्राया एकैकपदार्थबोधनविरमात् वाच्यार्थ-  
रूपस्य पदान्वयस्य बोधिका तात्पर्या नाम  
इतिस्तदर्थं तात्पर्यार्थस्यबोधकस्य वाक्यमित्य-  
भिहितान्वयवादिनां मतम् । इति साहित्यदर्पणे  
वाक्यलक्षणरूपनिर्णयौ नाम द्वितीयः परि-  
च्छेदः ।

यङ्मकः, पुं, एरकः । इत्यमरः ॥  
यतिकरः, पुं, (वि + व्यति + क्त + क्त्वा) व्यसनम् ।

( यथा, कथाचरित्चामरे । ७३ । ८६ ।  
“अस्मिन् यतिकरे वृत्ते श्रुतामेव ते मतः ॥” )

यतिवङ्गः । इति मेदिनी । ( विनाशः । यथा,  
भागवते । १ । ७ । ३२ ।

“प्रजोपद्रवमानस्य लोकयतिकरश्च तम् ।  
मतश्च वासुदेवस्य संवहाराज्यो दयम् ॥”

मिश्रणम् । यथा, माघे । ४ । ५३ ।  
“अन्योन्ययतिकरचारविर्विचित्रै-  
रवस्थानवमखिलमभिमन्युखैः ॥” )

यतिक्रमः, पुं, ( वि + व्यति + क्रम + क्त्वा ) क्रम-  
विपर्ययः । यथा,—

“सर्वत्र ग्राह्यसुखो दाता अहीता च उदहसुखः ।  
एव एव विविधानि विवादे च यतिक्रमः ॥”

इत्युदाहरणम् ॥  
यतिरिक्तः, त्रि, व्यतिरेकवैशिष्ट्यः । भिन्नः । वि-  
व्यति-पूर्वरिचधातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नमेतत् ।

( अधिकः । यथा, कातल्लक्षतुरवस्य प्रथमा-  
विभक्तिर्निष्कार्यवचने इत्यस्य पञ्जी । “विशेषि-  
त्वातिरिक्तोऽधिको यतिरिक्तः ॥” )

यतिकरः, पुं, (वि + व्यति + रित् + क्त्वा) विना ।  
अभावः । यथा । यदातिरेकज्ञानं यद्व्यति-  
प्रतिबन्धकं तत् तन्निवचयसाध्यम् । इति परा-  
मर्शयन्त्यः । ( यथा, कथाचरित्चामरे । ३६ ।

१५६ ।  
यतिवङ्गः, पुं, ( वि + व्यति + वङ्ग + क्त्वा ) पर-  
स्परमेलनम् । ( यथा, महाभारते । १२।१८३।५।  
“सेनयोर्वैतिवङ्गैश्च जयः साधारणोऽभवत् ॥”  
विनिमयः । यथा, भागवते । ५ । १३ । १३ ।  
“अन्योन्यवितयतिवङ्गवृद्ध-  
वैराडुनन्वो विहरन् मिथश्च ॥” )  
यतिहारः, पुं, (वि + व्यति + ह + क्त्वा) विनि-  
मयः । यथा,—  
“परिहारं विनिमयो नैमेयः परिवर्तनम् ।  
यतिहारः परावर्त्तो नैमेयो विमयोऽपि च ॥”  
इति हैमचन्द्रः ॥  
( यथा, रघुः । १२ । ८२ ।  
“विक्रम-यतिहारेण सामान्याभूद्द्वयोरपि ।  
जयश्रीरन्तरावेदमैतवारवधोरिव ॥” )  
यतीतः, त्रि, (वि + व्यति + इ + क्तः) अतीतः ।  
गतः । यथा,—  
“अर्हंराजे यतीते तु संक्रान्तिर्यदहर्भवेत् ।  
पूर्वं मतादिकं कुरुः परेद्युः खानदानयोः ॥  
इति तिथितत्त्वे भीमपराक्रमीयम् ॥  
यतीपातः, पुं, ( वि + व्यति + पत + क्त्वा ) “उप-  
सर्गस्य चर्चोति ॥” ६ । ३ । १२२ । इति उप-  
सर्गस्य दौर्घः । ) महोत्पातः । अपयानम् ।  
इति मेदिनी । विष्कम्भादिघनविश्रुतियोगान्ता-  
गतसप्तदशयोगः । तत्र सर्वकर्मवर्जनं यथा,—  
“निरंशं दिवसं विष्टिं यतीपातश्च वैष्टिम् ।  
केन्द्रं वापि शुभेर्होत्रं पापाश्चमपि वर्जयेत् ॥  
परिचल्य त्वेदं शुभकर्म ततः परम् ।  
गच्छन्वाचातयोः वट् च नव ज्वरवचयोः ।  
वैष्टित्यतिपातो च समस्तो परिवर्जयेत् ॥” \* ॥  
अस्य प्रतिप्रसवमाह भीमपराक्रमे ।  
“न विष्कम्भो नवा गच्छी न यतीपातवष्टो ।  
चन्द्रतारावले प्राप्ते दोषा गच्छन्वसंस्तुताः ॥  
नवम्यङ्गारको विष्टिः शनैश्चरदिनं तथा ।  
यतीपातो न दूष्येच्च यस्माको दक्षिणे स्थितः ॥  
यदि विष्टियतीपातो दिनं वाप्यशुभं भवेत् ।  
हन्वतेऽन्तयोगेन भास्करेण तमो यथा ॥”  
इति ज्योतिष्शास्त्रम् ॥ \* ॥  
तत्र जातफलम् ।  
“कठोरवाक्यः पिशुनसभाषो  
गदातुरो मातृहितो मनुष्यः ।  
परस्य कार्यं कृतपक्षपातो  
यस्य प्रकृतौ यतिपातयोगः ॥”  
इति कीटोपदेशः ॥  
परिभाषिकयोगविशेषः । यथा, हहन्मनुः ।  
“अवगन्धिधनिष्ठानां गदैवतमस्तके ।  
यद्यमा रविबारेण यतीपातः च उच्यते ॥”  
तत्र गङ्गास्नानफलं यथा । ब्रह्मास्मै ।